

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਪਾਵਨ ਬਣੋਗੇ ਤਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣੋਗੇ, ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬੱਚੇ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਵਾਉਣਗੇ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸੰਗਮ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜੋ ਕਮਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਹੀ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਹੈ - ਕਵਿ?
- ਉਤਰ:- ਹੁਣ ਦੀ ਜੋ ਕਮਾਈ ਹੈ ਉਹ 21 ਜਨਮ ਤੱਕ ਚਲਦੀ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਕਦੀ ਵੀ ਦੇਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ। ਗਿਆਨ ਸੁਣਨਾ ਅਤੇ ਸੁਣਾਉਣਾ, ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕਰਾਉਣਾ - ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ, ਜੋ ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਬਾਪ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਖਿਅਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕਲਪ ਵੱਚਿ ਕੋਈ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ ਦੂਸਰੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕਮਾਈ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਚਲਦੀ।
- ਗੀਤ:- ਹਮੇ ਉਨ ਰਾਹੋ ਪਰ ਚਲਣਾ ਹੈ ...

ਓਮ ਸ.ਤੀ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵੱਚਿ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਠੋਕਰਾਂ ਖਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵੱਚਿ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਰਮਾਇਣ ਆਦਿ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਇਵੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਬੈਠ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣਦੇ ਹਨ - ਜੋ ਰੋਣਾ ਵੀ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਸੀਤਾ ਭਗਵਤੀ ਨੂੰ ਰਾਵਣ ਡਾਕੂ ਲੈ ਗਿਆ। ਫਰਿ ਸੁਣਨ ਸਮੇਂ ਬੈਠ ਰੋਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਦੰਤ ਕਥਾਵਾਂ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਫਾਇਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਪੁਕਾਰਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਹੇ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਆਓ, ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਦੁਖੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਖੀ ਬਣਾਓ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਆਤਮਾ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਉਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਨਰਿਲੇਪ ਕਰਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਸੁਖ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਉ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਕਉਕਿ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੁਖ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਫਰਿ ਸੁਖ ਦੁੱਖ ਵੱਚਿ ਕਵਿ ਆਉਣਗੇ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਵੱਚਿ ਕਦੇ ਗੁਰਹਚਾਰੀ ਬੈਠਦੀ ਹੈ, ਕਦੇ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਪ੍ਰਫੁਲਤਿ ਰਹਿੰਦੇ, ਕਦੇ ਮੁਰਝਾਇਆ ਹੋਇਆ ਚਹਿਰਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਮਾਇਆ ਨਾਲ ਲੜਾਈ। ਮਾਇਆ ਤੇ ਹੀ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਸੰਜੀਵਨੀ ਬੂਟੀ ਦੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਮਨਮਨਾਭਵ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵੱਚਿ ਚਹਿਰਾ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕੰਨਿਆਂ ਸੰਗਿਰਦੇ ਹਨ, ਸੱਚੇ ਜੇਵਰ ਪਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਜੇਵਰ ਤਾਂ ਠਾਕੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਹੋਈ। ਠਾਕੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਸੋ ਪੁਜਾਰੀ ਜਾਂ ਟਰੱਸਟੀ ਦੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਚੇਤਨ ਵੱਚਿ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜੇਵਰਤਾ ਨਾਲ ਸਜੇ ਹੋਏ ਸੀ। ਫਰਿ ਜਦੋਂ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜੇਵਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚੇਤਨ ਰੂਪ ਵੱਚਿ ਪਹਿਨੇ ਫਰਿ ਜੜ੍ਹ ਰੂਪ ਵੱਚਿ ਵੀ ਪਹਿਨੇ। ਹੁਣ ਨੇ ਜੇਵਰ। ਬਲਿਕੁਲ ਸਧਾਰਨ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸਧਾਰਨ ਤਨ ਵੱਚਿ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕਿਸੇ ਰਾਜਾਈ ਆਦਿ ਦੀ ਠਾਠ - ਬਾਠ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਠਾਠ - ਬਾਠ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ ਬਰੋਬਰ ਸਤਿਗੁਰ ਵੱਚਿ ਕਵਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਵਿਤਰ ਸੀ। ਸਰੀਰ ਵੀ ਸਾਡੇ ਪਵਿਤਰ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਗਿਰਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਖੂਬਸੂਰਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਗਿਰਾ ਦਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸੌਂਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਖੂਬਸੂਰਤ ਸੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਜੇਵਰ ਪਾਉਂਦੇ ਸੀ। ਹੀਰਿਆਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਹਾਰ ਆਦਿ ਪਾਉਂਦੇ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਸਾਂਵਰੀ ਹੈ। ਵੇਖੋ, ਗਾਵਾਂ ਵੀ ਸਾਂਵਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਜਦੋਂ ਸ੍ਰੀਨਾਥ ਦਵਾਰੇ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਗਊਆਂ ਸਨ। ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਦੀ ਗਊ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਵਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਕੋਈ ਕਵਿ, ਕੋਈ ਕਵਿ ਹਨ ਕਉਕਿ ਕਲਯਾਨ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਊਆਂ ਉਥੇ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵਸਿਵ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਸਜਾਵਟ ਵੀ ਉਥੇ ਅਜਿਹੀ ਸੁੰਦਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਵਚਿਰ ਕਰੋ ਗਊਆਂ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਥੇ ਦੀਆਂ ਗਊਆਂ ਦਾ ਗੋਬਰ ਵੀ ਕਵਿ ਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੰਨੀ ਤਾਕਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਮੀਨ ਨੂੰ ਖ.ਦ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਖ.ਦ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਅਨਾਜ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਥੇ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਚੰਗੀਆਂ ਤਾਕਤ ਵਾਲੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਵੱਚਿ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਬਲਿਕੁਲ ਹੀ ਪਾਵਰਲੇਸ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਬੱਚੀਆਂ ਸੁਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵੱਚਿ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਕੰਨੀ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਵੱਡੇ ਫਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਸਨ, ਸੂ.ਬੀਰਸ ਆਦਿ ਪੀਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਸਭ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਮਾਲੀ ਉਥੇ ਕਵਿ ਫਲ ਆਦਿ ਕੱਟ ਕੇ ਦਿੰਦੇ ਸੀ। ਸੁਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵੱਚਿ ਤਾਂ ਫਲ ਆਦਿ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੈਕੁਨ ਤਾਂ ਫਰਿ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬੈਕੁਨ ਕੋਈ ਉਪਰ ਵੱਚਿ ਹੈ। ਬੈਕੁਨ ਨਾ ਸੁਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵੱਚਿ, ਨਾ ਮੂਲਵਤਨ ਵੱਚਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਜੋ ਬੱਚੀਆਂ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਫਰਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖੋਗੇ। ਜਵਿ ਦੀ ਪੁਜੀਸ਼ਨ ਉਵੇਂ ਦੀ ਸਮਗ੍ਰੀ ਵੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਰਾਜਾਵਾਂ ਦੇ ਮਹਿਲ ਵੇਖੋ ਕਵਿ ਵਧੀਆ - ਵਧੀਆ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੈਪੁਰ ਵੱਚਿ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ - ਵਧੀਆ ਮਹਿਲ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਸਰਿਫ ਮਹਿਲ ਵੇਖਣ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਟਕਿਟ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਖ.ਸ ਉਹ ਮਹਿਲ ਵੇਖਣ ਲਈ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਖ.ਦ ਫਰਿ ਹੋਰ ਮਹਿਲਾਂ ਵੱਚਿ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਹੁਣ ਕਲਯਾਨ ਵੱਚਿ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ। ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਸਮਝਦੇ ਬੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਫਰਿ ਅਸੀਂ ਗੋਰਾ ਬਣਾਏ। ਉਹ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਫਸਟਕਲਾਸ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਥੇ ਭਾਵੇਂ ਅਮਰੀਕਾ ਆਦਿ ਵੱਚਿ ਫਸਟਕਲਾਸ ਮਹਿਲ ਹਨ। ਪਰ ਉਥੇ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਇਹ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਉਕਿ ਇਹ ਤੇ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਉਥੇ ਤਾਂ ਫਸਟਕਲਾਸ ਮਹਿਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫਸਟਕਲਾਸ ਗਊਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਥੇ ਗਵਾਲੇ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਨੂੰ ਗਵਾਲਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਜੋ ਗਊਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਗੁੱਜਰ (ਗਵਾਲੇ) ਹਾਂ। ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਦੇ ਵੰਸ਼.ਵਲੀ ਹਾਂ। ਅਸਲ ਵੱਚਿ ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਦੇ ਵੰਸ਼.ਵਲੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੇ ਕਹਾਂਗੇ। ਸ.ਹੁਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਗਊਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਗੁੱਜਰ ਸੰਭਾਲਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਗੁੱਜਰ ਨਾਮ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾ ਹੈ। ਕਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਕਲ ਅਸੀਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਸੀ ਫਰਿ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਕਹਿਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਪੁੱਛੋ, ਤੁਸੀਂ ਆਦਿ - ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਦੇ ਹੋ? ਅਜਕਲ ਸਭ ਹਿੰਦੂ ਲਖਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਕਿਸਨੇ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ? ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਕਿਸਨੇ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ? ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਰਾਮ ਜਾਂ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੀ ਸ੍ਰੀਮਤ

ਤੇ ਆਈ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਇਆ। ਫਰਿ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਵਕਿਰਾਂ ਵੱਚਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਸੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀਂਦੂ ਕਹਾਉਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਦੇਵਤਾ ਕਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਰਾਵਣ ਨੇ ਵੀਸ਼ਣੁ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਬਾਪ ਆਕੇ ਵਾਈਸਲੇਸ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮਤ ਨਾਲ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੌੜ੍ਹੀ ਕਵਿ ਉਤਰਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚਿ ਨੰਬਰਵਾਰ ਬੈਠਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਆਸੂਰੀ ਮਤ ਤੇ ਚਲ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹੋ। ਰਾਵਣ ਦੀ ਮੱਤ ਨਾਲ ਪੌੜ੍ਹੀ ਉਤਰਦੇ ਆਏ ਹੋ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਬਾਦ ਫਰਿ ਤੋ ਪਹਿਲਾਂ ਨੰਬਰ ਜਨਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸ੍ਰੀਸ਼੍ਰੀ ਦੇ ਆਈ - ਮਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਜੀਵਨ ਬਹੁਤ ਅਮੁੱਲ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੀ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਇਤਨਾ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਮਾਨੀ ਸੋਸ਼ਲ ਵਰਕਰ, ਜੋ ਦੇਹ ਅਭਿਆਸ ਵੱਚਿ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਆਸੀ ਹੋ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ, ਹੁਣ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਹੋ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਪਾਵਨ, ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵੱਚਿ ਹੀ ਖਾਦ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜੀਨਾ ਯਾਦ ਵੱਚਿ ਰਹਾਂਗੇ ਉਤਨਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਂਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਘੱਟ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਂਗੇ। ਪਾਪਾ ਦਾ ਬੋਝਾ ਸਰਿ ਤੇ ਰਹੀ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਫਰਿ ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਪਾਰਟ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਸਭ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਬਾਬਾ ਦਾ ਪਾਰਟ ਫਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਸਰਸਵਤੀ ਦਾ ਕੰਨਿਆ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਜੋ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵੱਡਾ ਪਾਰਟ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਹੈ ਸ.ਵਿ ਬਾਬਾ ਫਰਿ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਸਰਸਵਤੀ, ਜੋ ਪੁਨਰਜਨਮ ਵੱਚਿ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੰ.ਕਰ ਤਾਂ ਸਰਿਫ ਸੂਕਸ਼ਮ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸੰ.ਕਰ ਕੋਈ ਸ.ਰੀਰ ਦਾ ਲੋਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਸ.ਰੀਰ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸਰਿਫ. ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਸ.ਰੀਰ ਦਾ ਲੋਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਸ.ਰੀਰ, ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆ ਵੱਚਿ ਆਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਵੱਚਿ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕਤੀ ਵੱਚਿ ਜਾਣਾ ਪਵੇ। ਨਾਲੇਜ਼.ਫੁੱਲ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ। ਸੰ.ਕਰ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਕਹੋ ਤਾਂ ਸੋਭਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਅੱਖਰ ਬਹੁਤ ਮੀਨਾ ਹੈ। ਸ.ਵਿ ਦੇ ਉਪਰ ਕਈ ਅੱਕ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਈ ਕੁਝ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਦੁੱਧ ਵੀ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਝਾਉਣੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਯੋਗ ਤੇ ਹੈ। ਯੋਗ ਨਾਲ ਹੀ ਵਕਿਰਮ ਵੀਨਾਸ. ਹੋਣਗੇ। ਯੋਗ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਵੀ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਆਪਣੀ ਧਾਰਨਾ ਵੱਚਿ ਚਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਕਾਉਂਕੀ ਫਰਿ ਸੁਣਨਾ ਵੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ - ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਜੀਨਾ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟ ਸੁਣਾਇਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੀ ਸੁਣਿਆ ਫਰਿ ਤਾਂ ਇਹ ਗਿਆਨ ਰਹਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਧਾਰਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਫਰਿ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਦਾ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਸੁਣਨਾ, ਸੁਣਾਉਣਾ ਹੁਣ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਤੀਯੁਗ ਵੱਚਿ ਇਹ ਪਾਰਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਥੇ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਦਾ ਪਾਰਟ। ਮਨੁੱਖ ਬੈਰਿਸਟਰੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਫਰਿ ਬੈਰਿਸਟਰ ਬਣ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕੰਨੀ ਵੱਡੀ ਕਮਾਈ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸੱਚਾ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਕਰਵਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਦੇ ਦੇਵਾਲਾ ਨਕਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਫਰਿ 21 ਜਨਮ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਮਾਈ ਫਰਿ ਸਾਥ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਇਹ ਸਾਥ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕਮਾਈ ਨੂੰ ਸਾਥ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਵਿਏ ਹੋਰ ਕਸਿ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚਿ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਚਿ ਵੀ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਕਈ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਸ, ਗੱਲ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜਿਸ ਬਾਪ ਤੋ 21 ਜਨਮ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਲਿਦਾ ਹੈ, 21 ਜਨਮ ਨਰਿੰਗੀ ਕਾਇਆ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬੁਢਾਪੇ ਤੱਕ ਅਕਾਲੇ. ਮੌਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਹੈ ਮੁੱਖ, ਇਸ ਵੱਚਿ ਮਾਇਆ ਵੀਘਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਤੂਫ਼ਾਨ ਲਾਇਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੂਫ਼ਾਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਂ, ਪਰ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ। ਯਾਦ ਵੱਚਿ ਹੀ ਬਹੁਤ ਫੇਲ੍ਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਯੋਗ ਦੀ ਬਹੁਤਿਆਂ ਵੱਚਿ ਕਮੀ ਹੈ। ਜਿਨਾਂ ਹੋ ਸਕੇ, ਯੋਗ ਵੱਚਿ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਬੀਜ ਅਤੇ ਝਾੜ ਦਾ ਗਿਆਨ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਯਾਦ ਵੱਚਿ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਵੀਟ ਬਾਬਾ, ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਚ ਤੋ ਉਚ ਹੈ ਭਗਵਾਨ। ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਉਹ ਹੈ। ਉਚ ਤੇ ਉਚ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ। ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਅਮਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਅਮਰਪੁਰੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਸਭ ਕੁਝ ਯਾਦ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅੱਛਾ।

ਮੰਨੋ- ਮੰਨੋ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿਤ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਹ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਜੀਵਨ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਅਮੁੱਲ ਹੈ, ਇਸ ਜੀਵਨ ਵੱਚਿ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰਾ ਵੱਚਿ ਰਹੀ ਕੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਯਾਤਰਾ ਸਾਖਿਉਣੀ ਹੈ।

2. ਜਿਨਾਂ ਹੋ ਸਕੇ - ਸੱਚ ਦੀ ਕਮਾਈ ਵੱਚਿ ਲਗ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਨਰਿੰਗੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਯਾਦ ਵੱਚਿ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਮਾਸਟਰ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਬਣ ਅਨਜਾਣੇਪਨ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਿਆਨ ਸਵਰੂਪ, ਯੋਗਯੁਕਤ ਭਵ:

ਮਾਸਟਰ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਬਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵੱਚਿ ਕਸਿ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਨਜਾਣੇਪਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ, ਉਹ ਇਵੇਂ ਕਹੀ ਕੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਛੁੱਡਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਗਿਆਨ ਸਵਰੂਪ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਚਿ ਕਸਿ ਵੀ ਗੱਲ ਦਾ ਅਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਜੋ ਯੋਗਯੁਕਤ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਵਿਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਾਇਆ ਦੀ

ਛਮ-ਛਮ, ਰਮਿਝਮਿ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਾਇਆ ਵੀ ਬਹੁਤ ਰੌਣਕਦਾਰ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਉਸ ਤੋਂ ਬੱਚਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਜੋ ਸਾਰਿਆਂ ਰੂਪਾਂ ਨਾਲ
ਮਾਇਆ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਨੂੰ ਸਮਝ ਗਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹਾਰ ਖਾਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਜੋ ਸਦਾ ਪ੍ਰਸੰਨਚਿਤ ਹਨ, ਉਹ ਕਦੇ ਪ੍ਰਸੰਨਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

*****